

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

11086 *Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.*

I

Les caixes d'estalvis espanyoles complixen una funció essencial dins del nostre sistema financer i del nostre entramat social. Des d'un punt de vista econòmic, han sigut al llarg de la nostra història motor del creixement impulsant el foment de l'estalvi, la mobilització de recursos i la inclusió financera del conjunt dels ciutadans. Així mateix, s'han configurat com un element determinant en l'accés al crèdit de famílies i empreses. D'una altra, han actuat en benefici de l'interés general a través del compliment de la seua funció social. La dedicació dels seus excedents a la dotació de béns i servicis socials en els territoris en què actuen resulta un complement indispensable dins del nostre Estat de benestar.

Quant a la seua regulació, més enllà de les primeres normes aprovades durant el segle XIX, són els estatuts de 1929 i, molt especialment, el de 1933 i el «Decret Largo Caballero» d'eixe mateix any, els que van contribuir de manera més clara a la seua actual definició institucional i a la seua consolidació com a entitats financeres de marcat caràcter social. Però és, sens dubte, amb l'arribada de la democràcia a Espanya, quan les caixes d'estalvis veuen més reforçada la seua presència i duen a terme transformacions més profundes. Tres moments han sigut clau en estos més de trenta anys pel que fa a les caixes d'estalvis.

En 1977 el primer govern democràtic va emprendre una reforma liberalitzadora del sistema financer que va permetre l'equiparació funcional entre bancs i caixes, l'augment de la llibertat operativa d'estes últimes i l'obertura del sistema financer espanyol al mercat internacional de capitals.

Un segon moment clau va ser l'aprovació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvi, com a necessària resposta a una nova realitat política i econòmica al nostre país. D'una banda, era imprescindible l'adaptació de la regulació de les caixes d'estalvis a la nova organització territorial de l'Estat, una vegada aprovada la Constitució Espanyola de 1978 i els respectius estatuts d'autonomia, que atribuïen a les comunitats competències en la matèria. D'altra banda, era fonamental redefinir el disseny institucional comú de les caixes d'estalvis, garantint que disposaren d'òrgans rectors adequats a la seua doble naturalesa com a entitats de crèdit i ens de naturalesa fundacional i fi social.

La Llei 31/1985 i, molt especialment, la posterior jurisprudència constitucional, han configurat les caixes d'estalvis com a entitats de naturalesa fundacional de caràcter molt peculiar, en les quals domina la seua condició d'entitats de crèdit, i els conferix la seua fisonomia actual. És per això que el Tribunal Constitucional les ha qualificat «d'intermediaris financers» i els reconeix la seua naturalesa privada a l'exposar que «en la regulació dels aspectes bàsics de l'activitat dels distints tipus d'intermediaris financers cal inserir les normes que imposen determinades obligacions a les entitats financeres privades (bancs i caixes d'estalvis).

Vint-i-cinc anys després d'eixa reforma ens trobem novament en un moment fonamental en la història de les caixes d'estalvis.

En general, les caixes d'estalvis, així com la resta del sistema bancari espanyol, van afrontar els primers moments de la crisi financera, iniciada l'agost de 2007, sense grans dificultats, gràcies a haver practicat un model de banca tradicional i detallista i a la labor supervisora del Banc d'Espanya, i a una bona posició en termes de rendibilitat i eficiència, volum de provisions i nivells de capital.

No obstant això, la persistència de la crisi financera junt amb la consegüent greu crisi econòmica ha suposat per al sistema bancari espanyol un entorn intensament advers que s'ha traduït en menors nivells d'activitat, retalls de marges, dificultats per a obtenir finançament en els mercats majoristes i augment de la morositat, amb especial incidència en els préstecs concedits als sectors immobiliari i construcció en què el sistema bancari espanyol té una exposició rellevant.

Les entitats espanyoles han reaccionat a este entorn de dificultat contenint els costos operatius, intensificant la captació de depòsits i intentant reforçar els recursos propis de màxima qualitat. No obstant això, pel que fa a les caixes d'estalvis, la crisi ha posat de manifest, d'una banda, un excés de capacitat i, d'una altra, la necessitat de més flexibilitat per a captar recursos bàsics de capital i per a ajustar les seues estructures operatives.

En este context, les caixes d'estalvis han emprés un procés de reestructuració que afecta ja tres quartes parts del sector i que derivarà en una substancial reducció del nombre d'entitats en el sector en benefici de l'eficiència d'este i la seua solidesa per al futur. Una bona part d'estos processos ha comptat amb suport financer del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB) i s'han materialitzat a través de la creació de Sistemes Institucionals de Protecció (SIP). És, doncs, d'urgent necessitat fixar aspectes de la regulació d'estos SIP, i, en especial, el seu règim fiscal, una vegada que en el procés de reestructuració s'ha utilitzat preferentment esta via.

Al marge d'este procés de reestructuració, les entitats de crèdit espanyoles han d'estar preparades per a afrontar els reptes que s'acosten amb la reforma del sistema financer internacional, que requerirà més i millor capital de les institucions financeres. Les entitats de crèdit espanyoles poden necessitar en el futur acudir als mercats privats de capital per a reforçar els seus nivells de capital. Per a això, és necessari dur a terme amb urgència una reforma del marc jurídic de les caixes d'estalvis, de manera que se'ls faciliten diferents alternatives d'organització institucional, totes estes amb accés als mercats en les millors condicions possibles, i tractant d'impulsar, especialment, la seua capacitat per a atraure capital exterior.

En definitiva, resulta imprescindible reformar el model de caixes per a garantir la seua permanència i els considerables avantatges que aporta al nostre sistema financer. Es tracta d'introduir les modificacions imprescindibles per a enfortir les caixes d'estalvis, al conjunt del sector financer espanyol i al conjunt de l'economia productiva facilitant el flux de crèdit. Com en altres països del nostre entorn europeu en què el model de caixes s'ha flexibilitzat, la reforma augmentarà la solidesa i competitivitat del nostre sistema financer i generarà una major contribució al conjunt de la societat.

Amb eixe objectiu reformista, el Govern ha optat per enfortir el sector financer espanyol a través de dos línies bàsiques: la capitalització de les caixes, facilitant el seu accés a recursos de màxima categoria en les mateixes condicions que altres entitats de crèdit; i la professionalització dels seus òrgans de govern.

Sent eixes les dos línies essencials de la reforma, el reial decret llei es dirigix, en primer lloc, a reforçar les possibilitats de captació de recursos de les caixes d'estalvis espanyoles. Les quotes participatives tal com van ser regulades en 2002 han mostrat moltes limitacions com a instrument atractiu per als inversors, donada la seua escassa liquiditat i la impossibilitat d'atribuir-los drets polítics. Després de la reforma, als actuals drets econòmics dels quotapartícpis se'ls podran afegir drets polítics de manera directament proporcional al percentatge que les quotes suposen sobre el patrimoni.

En segon lloc, el reial decret llei du a terme una reforma dels aspectes del govern de les caixes més directament relacionats amb la seua activitat amb vista a impulsar la professionalització dels òrgans de govern en línia amb les altres entitats de crèdit.

Adicionalment, el reial decret llei du a terme els ajustos necessaris en l'actual regulació per a enfortir als actuals sistemes institucionals de protecció com a instruments de la màxima eficiència i a fi que puguen accedir al finançament més fàcilment, de la mateixa manera que ocorre amb estos sistemes en alguns països del nostre entorn europeu.

D'altra banda, la reforma introduïx noves alternatives que permeten enfortir les caixes. La primera d'estes permet l'exercici de tota l'activitat financera de la caixa per mitjà d'un banc controlat per la caixa al tindre almenys el 50% del seu capital. Una segona opció permet la transformació de la caixa en una fundació de caràcter especial conservant l'obra social i el traspàs de tot el seu negoci financer a un banc.

Finalment, este reial decret llei preveu una reforma del règim fiscal per a garantir la neutralitat fiscal dels diferents models i una sèrie de mesures addicionals de solvència per a enfortir el conjunt del nostre sector financer.

II

Es dedica el títol I de la norma a la reforma de la regulació vigent de les quotes participatives. La regulació fins ara vigent s'ha mostrat, en la pràctica, incapaç de dotar les caixes d'un instrument eficaç de capitalització que aconseguira, d'una banda, acompanyar el fort creixement del sector en els últims anys i, d'una altra, finançar part de les necessitats de capitalització més recents derivades de la crisi econòmica i financera.

No pot ajornar-se, per tant, la transformació del règim jurídic de les quotes participatives. Es tracta, d'una banda, de fer-les més atractives als emissors i, sobretot, a potencials inversors i, d'un altra, refermar la seua consideració com a recursos propis de màxima qualitat reguladora.

A estos efectes es modifiquen diversos apartats de l'article sèptim de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers. El nou règim implica, essencialment, la possible incorporació a les quotes de drets polítics proporcionals al percentatge que estes suposen sobre el patrimoni de la caixa, amb el límit màxim del 50% de l'esmentat patrimoni.

A més, per mitjà del nou règim hi haurà un incentiu més gran a l'eficiència de les caixes derivat de la transparència que suposa la presència d'inversors en el capital i la referència de valoració d'estos títols en els mercats financers.

Este nou règim es configura en l'article 2 del reial decret llei. L'apartat u comença per incloure la facultat d'agregar a les quotes drets de representació dels interessos dels quotapartíps en els òrgans de govern de les caixes. D'esta manera es reconeix l'emissió de quotes amb drets polítics com una alternativa voluntària compatible amb l'emissió sense estos drets.

Per la seua banda, l'apartat dos de l'article dóna una nova redacció a l'apartat 7 de l'article sèptim de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de manera que es preveu la cotització en mercats secundaris com una obligació per a aquelles emissions que es dirigisquen al públic en general. Al mateix temps, se suprimeix qualsevol límit a la tinença de quotes per una única persona o grup, de manera que es flexibilitza la seua adquisició.

Els canvis introduïts en l'apartat 8 de l'article sèptim (apartat tres de l'article 2) impliquen, essencialment, tres novetats. La primera es referix al principi de llibertat d'emissió de les quotes sense que hi haja d'haver autorització administrativa prèvia, d'acord amb el ja previst en l'article 25.1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors. La segona es referix al mecanisme per mitjà del que una caixa ha de retornar al compliment del límit del 5% d'adquisició derivativa de les seues pròpies quotes, en cas d'incompliment. I, finalment, es preveu la no-aplicació d'este límit i la provisió a l'autocartera de quotes per a les entitats centrals d'un SIP a què pertanga la pròpia caixa emissora.

L'apartat quatre equipara el tractament de les quotes participatives en el cas d'una fusió al que opera en els mateixos casos per a les accions de les societats anònimes, açò és, el canvi per quotes de l'entitat resultant de la fusió sense alterar-ne el valor econòmic.

Finalment, a la redacció de l'apartat 10 de l'article sèptim de Llei 13/1985, de 25 de maig, se li afeg una previsió d'acord amb la que es garantix que la retribució de les quotes no podrà estar subjecta a cap autorització administrativa, excepte la que li puga correspondre al Banc d'Espanya en l'exercici de les seues funcions. D'esta manera, en línia amb el principi de flexibilitat de pagaments previst en la normativa de solvència, es garantix la

desvinculació de la retribució de les quotes d'autoritzacions administratives diferents de les que corresponguen al Banc d'Espanya.

III

El títol II conté la modificació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis (d'ara en avant, LORCA), amb l'objectiu fonamental d'impulsar la professionalització dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis i incloure els ajustos necessaris per a incorporar-hi els drets polítics dels quotapartíips.

Quant a la professionalització no hi ha dubte que la complexitat creixent de l'activitat financera ha arribat també a les caixes d'estalvis, tradicionalment centrades en un model de negoci més orientat al client detallista, i fa ja ineludible la selecció dels equips gestors entre els millors professionals de totes les àrees. Addicionalment, convé garantir la dedicació dels membres dels òrgans de govern en representació dels seus respectius grups i en benefici exclusiu dels interessos de la caixa i de la seua funció social.

Este mateix objectiu s'ha plantejat en les últimes modificacions de la LORCA, fonamentalment en la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer i en la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i el Text Refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre. No obstant això, és necessari incorporar-lo amb més claredat en la regulació bàsica estatal dels òrgans de govern amb mesures que garantisquen la seua qualificació i autonomia.

El títol es compon d'un únic article, 3, en virtut del qual es produeixen múltiples modificacions de la LORCA amb la finalitat que es detalla a continuació. L'apartat u arreplega com a òrgans de les caixes d'estalvis el director general i les diferents comissions, entre les quals s'inclouen novament la de retribucions i nomenaments (abans de retribucions) i la d'obra beneficosocial.

S'establixen, així mateix, les especificitats necessàries per a ajustar els òrgans de govern i els mecanismes de representació d'interessos, als casos en què les caixes desenrotllen la seua activitat de manera indirecta a través d'una entitat bancària. En este sentit, es preveu expressament que la caixa d'estalvis designarà els seus representants en el Consell d'Administració de l'entitat bancària, i valora a eixos efectes la representació dels diferents grups en el seu propi consell.

També es reforça el concepte d'honorabilitat comercial i professional, i exclou expressament d'esta condició, entre altres, els qui tinguen antecedents penals per delictes dolós o estigueren inhabilitats per a exercir càrrecs públics o de direcció d'entitats financeres. Així mateix s'afirma la incompatibilitat de l'exercici del càrrec de membre de l'òrgan de govern d'una caixa amb el de tot càrrec polític o electe i amb el d'alt càrrec de les administracions públiques. Amb estos preceptes es pretén dotar els membres dels òrgans de govern del màxim nivell de professionalització i dedicació als interessos de la caixa d'estalvis.

En la mateixa línia opera l'apartat dos. En virtut d'això es preveu, d'una banda, la limitació de la representació de les administracions públiques al 40% (des del 50% anterior) i, d'una altra, el requisit que la possible participació de les comunitats autònomes en els òrgans de govern es duga a terme a través de membres designats exclusivament per la seua cambra legislativa i que, alhora, gaudisquen de reconegut prestigi i professionalitat.

L'apartat quatre aclaria els requisits exigibles per als consellers generals elegits en representació del grup dels impositors. El cinc té com principal novetat l'habilitació, perquè els càrrecs en altres entitats de crèdit que exercisquen estos càrrecs en representació de la caixa puguen ser nomenats consellers generals. Esta previsió prové de la necessitat de permetre la compatibilitat de càrrecs davant de supòsits en què la caixa opere de manera indirecta a través d'un banc o bé estiga integrada en un sistema institucional de protecció.

L'apartat sis aclaria com es fa posteriorment per als vocals del consell, el concepte de renovació total de l'assemblea i s'amplia a aquells supòsits en què, sota l'aparença de

renovacions parcials, s'articule una renovació de tal magnitud que haja d'assimilar-se a la total. En este sentit s'aclarix un precepte que havia suscitat una certa conflictivitat constitucional.

Els apartats set i huit inclouen entre les funcions de l'assemblea general que, per la seua especial transcendència, requerixen un quòrum i majoria reforçats els supòsits d'integració de caixes, la seua transformació en una fundació de caràcter especial i la decisió de desenrotllar la seua activitat de manera indirecta.

Els apartats nou a dotze contenen un conjunt de modificacions referides al Consell d'Administració. Algunes d'estes es justifiquen en la necessitat d'incloure entre els seus membres als representants dels interessos dels quotapartípcips que corresponguen. Este és el cas, per exemple, de l'increment del nombre de membres del consell fins a un màxim de 20 i del caràcter il·limitat del mandat dels citats representants.

També es produïx un considerable reforç de la professionalitat dels membres del Consell d'Administració i de la Comissió de Control, i se'ls exigix (en el cas del consell a la majoria dels seus membres) un nivell de coneixements i experiència adequats per a les funcions que han d'exercir. Este mateix nivell de qualificació s'estén després al director general en l'apartat díhuit.

En els següents apartats (catorze i quinze) s'incrementen les exigències dels membres de la Comissió de Control. Com a principal novetat se suprimeix el representant elegit per la comunitat autònoma de manera que, en coherència amb altres mesures semblants de la norma, es reduïxen possibles fonts d'ingerència directa en la gestió i govern de les caixes.

L'apartat dèssset incorpora tot un nou capítol IV a la Llei 31/1985 a fi de reconéixer i dotar de la màxima seguretat jurídica els drets de representació dels quotapartípcips en els òrgans de govern de la caixa. En este sentit, de manera paral·lela als drets polítics reconeguts per la legislació comuna de societats de capital, es regulen els drets de vot, l'assistència a l'assemblea, la representació en el Consell d'Administració i en la Comissió de Control, la impugnació d'acords i el dret general d'informació.

L'apartat díhuit modifica el 26 de la Llei 31/1985 pel que fa al director general i establix, sense caràcter bàsic, l'edat de jubilació als setanta anys.

Els dos següents apartats afigen sengles capítols a la norma referits, respectivament, a dos noves comissions: la de retribucions i nomenaments i la d'obra social. La primera suposa l'ampliació de l'anterior comissió de retribucions cap a altres funcions relatives al control dels nomenaments. Estarà formada per cinc vocals del Consell d'Administració elegits per l'assemblea. La segona, la Comissió d'Obra Social, respon a la necessitat de crear un òrgan que vetle pel correcte compliment de l'obra beneficosocial, siga quin siga el model d'activitat de la caixa. Estarà integrada pels consellers generals que nomene l'assemblea i poden incorporar-s'hi representants de les comunitats autònomes en què la caixa tinga la seua social i en les quals haja captat almenys el 10% del total dels seus depòsits.

L'apartat vint-i-u afig un capítol referit al govern corporatiu de les caixes d'estalvis. El primer dels seus articles, el 31 bis, incorpora la publicació anual obligatòria de l'informe de govern corporatiu per a totes les caixes d'estalvis a fi de reforçar la seua transparència i la disciplina de mercat. Per la seua banda, el 31 ter inclou una referència als eventuais conflictes d'interés entre els membres dels òrgans de govern i els interessos de la caixa.

Finalment, l'apartat vint-i-tres modifica l'anterior regulació relativa a les fusions de caixes d'estalvis amb la finalitat que estes només puguen ser denegades mitjançant una resolució motivada i sobre la base de requisits objectius previstos en la normativa autonòmica.

IV

El títol III inclou els ajustos referits als sistemes institucionals de protecció (SIP). Estos sistemes, regulats en la Llei 13/1985, de 25 de maig, oferixen en la pràctica una ferramenta eficaç per a l'agrupació d'entitats de crèdit, en general, i de caixes d'estalvis, en particular.

Amb la nova redacció es duen a terme els ajustos necessaris per a dotar de major consistència i seguretat jurídica els actuals SIP. En este sentit, es reforça encara més el compromís de permanència i estabilitat de les entitats integrades. Amb este propòsit es faculta el Banc d'Espanya a realitzar una valoració prèvia a l'abandó d'una entitat, referida tant a la viabilitat individual d'esta com al conjunt del sistema.

D'altra banda, es manté la regulació ja vigent per al conjunt d'entitats de crèdit, sobre la base de la sòlida mutualització de resultats i solvència, i l'articulació del SIP entorn d'una entitat de crèdit central que constituïx una unitat de decisió del conjunt.

Les novetats més significatives es referixen, per tant, als SIP compostos per caixes d'estalvis. Per a estos, s'establix que l'entitat central haurà d'estar necessàriament participada per les caixes integrants en, almenys, un 50% del seu accionariat, i tindre naturalesa de societat anònima. D'esta manera s'aconsegueix garantir que el conjunt de les caixes integrades per mitjà d'un SIP no desvirtuen la seua naturalesa jurídica de manera indirecta al perdre el control de la seua entitat central. A estos mateixos efectes, s'assenyala també que en aquells casos en què les caixes integrants del SIP puguen perdre el mencionat control reforçat de l'entitat central, les caixes hauran de transformar-se en fundació de caràcter especial i cedir el seu negoci bancari.

V

En el títol IV es dissenya un nou model organitzatiu de les caixes d'estalvis basat en una doble alternativa: l'exercici indirecte de l'activitat financera de la caixa a través d'una entitat bancària o la seua transformació en una fundació de caràcter especial traspasant el seu negoci a una altra entitat de crèdit.

El primer model es descriu en l'article 5 i implica que la caixa d'estalvis, mantenint la seua naturalesa jurídica, desenrotlla la seua activitat financera a través d'una entitat bancària. Esta entitat, que podrà utilitzar en la seua denominació expressions que la identifiquen amb la caixa de què depén, haurà d'estar controlada en almenys un 50% dels drets de vot. Si no és així, la caixa es veuria obligada a renunciar a la seua condició d'entitat de crèdit i transformar-se en fundació de caràcter especial en els termes de l'article següent.

Este mateix exercici d'activitat indirecta a través d'un banc també se li permetrà a aquelles caixes d'estalvis que, de forma concertada, exercisquen en exclusiva la seua activitat financera a través de l'entitat central d'un SIP.

Per la seua banda, l'article 6 es referix a la transformació de les caixes d'estalvis en fundacions de caràcter especial a través de la segregació de la seua activitat financera i beneficisocial, traspasant la primera a una altra entitat de crèdit a canvi d'accions i mantenint la segona com a activitat central de la pròpia fundació.

VI

El títol V arreplega la normativa fiscal especial aplicable a les entitats resultants dels processos de reestructuració ja iniciats, la qual cosa justifica el caràcter d'urgència d'esta norma. A més s'arreplega la normativa fiscal especial derivada dels nous models jurídics previstos en este reial decret llei.

En matèria de l'Impost sobre Societats s'establix l'aplicació del règim fiscal especial establert en el capítol VIII del títol VII del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, per a les transmissions d'actius i passius que es realitzen en el marc d'eixes reestructuracions, la qual cosa permet, entre altres efectes, diferir la tributació de les rendes que es posen de manifest en eixes transmissions per aplicació del dit règim fiscal especial, encara que les operacions realitzades no es corresponguen amb les tipificades en el dit règim, sempre que produïsquen uns resultats econòmics equivalents.

Igualment s'estén el règim de diferiment en el dit impost a les rendes que es generen en les transmissions d'actius i passius realitzades en el marc del compliment dels acords d'un sistema institucional de protecció, per mitjà de l'intercanvi dels dits actius o passius entre les entitats de crèdit integrants de cada sistema institucional de protecció, a condició

que cada entitat adquirent valore, a efectes fiscals, els elements adquirits pel mateix valor que estos últims tinguen en l'entitat transmetent amb anterioritat a la realització de la transmissió, tenint en compte la dita valoració per a determinar les rendes que els esmentats elements puguen generar amb posterioritat.

En relació amb l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, al preveure's en este reial decret llei l'aplicació del règim fiscal especial establert en el capítol VIII del títol VII del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, inclosos els seus efectes en els altres tributs que es remeten en la seua normativa al dit règim fiscal, tant als procediments de reestructuració financera realitzats per mitjà de la constitució de sistemes de protecció integral, com als gestionats pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, sempre que es produïsquen efectes econòmics equivalents a les reestructuracions empresarials expressament regulades en el dit capítol, el mencionat règim especial també produirà efectes amb caràcter general en relació amb l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats.

Per a reforçar la seguretat jurídica de les operacions de reestructuració, s'estableix la possibilitat que se sol·licite un informe a la Direcció General de Tributs sobre el compliment de l'equivalència dels resultats econòmics de les operacions realitzades respecte de les tipificades en el capítol VIII del títol VII del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, així com sobre les conseqüències tributàries de les dites operacions amb l'objectiu d'assegurar-ne la neutralitat fiscal.

D'altra banda, en matèria de l'Impost sobre el Valor Afegit i de l'Impost General Indirecte Canari, atés que el règim especial del grup d'entitats, en vigor des de l'1 de gener de 2008, no resulta aplicable tal com està definit en l'actualitat a les entitats que s'estructuren entorn de la creació d'un sistema institucional de protecció ja que no hi ha una relació d'intercapitalització que permeta la formació del perímetre subjectiu del grup, resulta necessari perquè este règim s'aplique a adaptar els requeriments legals que, als efectes d'ambdós tributs, permeten definir l'entitat dominant i les seues dependents en el si del sistema, tasca que aborda el present reial decret llei, que fixa així mateix els terminis per a l'opció pel referit règim especial.

També es realitzen les modificacions legals oportunes per a garantir la neutralitat fiscal en el tractament tributari de l'obra social amb independència del model d'organització que s'adopte per les caixes d'estalvis.

VII

Finalment, el títol VI inclou, en línia amb els treballs desenrotllats en matèria de solvència a nivell internacional, noves exigències de liquiditat i un límit al palanquejament que hauran de desplegar-se completament per mitjà de l'oportú desplegament posterior. També s'estableix la possibilitat d'aplicar estos nous requeriments en funció de la capacitat de cada entitat de crèdit per a obtenir recursos propis bàsics.

La part final inclou una disposició addicional, huit de transitòries, una de derogatòria i dos de finals. Conclou el reial decret llei amb una derogació normativa, els títols competencials i el caràcter bàsic i l'entrada en vigor.

Pel que fa a la disposició addicional, s'estableix que, excepcionalment, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària podrà també adquirir títols emesos per entitats individuals que, encara que són solvents i viables, puguen no ser prou resistents en contextos significativament més adversos que l'actual, cosa que podria aconsellar un reforçament urgent del seu capital a fi d'incrementar la confiança del mercat en les dites entitats. En tot cas, estes adquisicions es condicionaran a l'elaboració d'un pla de recapitalització, els objectius, mesures i compromisos del qual hauran de coincidir amb els previstos en l'article 9 del reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit, respecte dels plans d'integració a què es referix el dit article. El citat pla haurà de ser aprovat pel Banc d'Espanya, que valorarà especialment la capacitat de l'entitat per a aconseguir els citats objectius sense necessitat d'abordar un procés d'integració amb altres entitats. L'adopció

d'estes mesures exigix acudir al procediment del reial decret llei, i complir els requisits de l'article 86 de la Constitució Espanyola quant a la seua extraordinària i urgent necessitat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució Espanyola, a proposta de la ministra d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 9 de juliol de 2010

DISPOSE:

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'este reial decret llei és la reforma del règim jurídic de les caixes d'estalvis. Per mitjà d'este es modifica la normativa bàsica relativa als òrgans de govern de les caixes d'estalvis i el règim jurídic de les seues quotes participatives. Així mateix, s'adapten determinats aspectes dels sistemes institucionals de protecció integrats per caixes d'estalvis, es dissenya un nou règim d'exercici indirecte de l'activitat financera de les caixes i s'inclouen algunes disposicions per a reforçar la solvència de les entitats de crèdit.

TÍTOL I

Quotes participatives de les caixes d'estalvis

Article 2. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

La Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers queda modificada com seguix:

U. L'apartat 4 de l'article sèptim queda redactat com seguix:

«4. Les quotes participatives conferixen als seus titulars, en tot cas, els següents drets:

a) Participació en el repartiment de l'excedent de lliure disposició de la caixa en la proporció que el volum de quotes en circulació supose sobre el patrimoni de la caixa més el volum de quotes en circulació. S'entén per volum de quotes en circulació la suma del Fons de Participació i el Fons de Reserva de Quotapartípcips i el Fons d'Estabilització de les emissions de quotes participatives en circulació, i per patrimoni el Fons Fundacional, les reserves generals de la caixa i el Fons per a riscos bancaris generals.

b) Subscripció preferent de quotes participatives en noves emissions, sense perjuí de la seua supressió en els termes legalment previstos.

c) Obtenció del seu valor liquidatiu en el cas de liquidació.

d) Canvi de les quotes en els termes que preveu l'apartat 9 d'este article

e) Percepció d'una retribució de caràcter variable amb càrrec a la part de l'excedent de lliure disposició que els corresponga o, si és el cas, al Fons d'Estabilització.

Addicionalment, les quotes participatives podran conferir als seus titulars la representació dels seus interessos en els òrgans de govern de l'entitat emissora, en els termes que preveu la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.

S'entén per valor liquidatiu de cada quota la part que corresponga a cada quota del Fons de Participació, del Fons de Reserva de Quotapartípcips i del Fons d'Estabilització, minorada o incrementada per la part que li siga atribuïble de la pèrdua o benefici del balanç de liquidació no distribuït anteriorment.

S'entén per valor de mercat la mitjana de la cotització en mercat secundari de les últimes 30 sessions prèvies a la determinació del fet que comporta l'operació d'amortització. Si no és possible esta determinació, el valor estarà determinat per la

valoració efectuada per un auditor independent elegit per sorteig entre els auditors de comptes i societats d'auditoria inscrits com a exercents en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes que hagen auditat entitats de crèdit excloent al propi auditor de comptes de la caixa.»

Dos. L'apartat 7 de l'article sèptim queda redactat com segueix:

«7. Les quotes participatives cotitzaran necessàriament en mercats secundaris organitzats sempre que la seua emissió es dirigisca al públic en general. Sempre que cotitzen en estos mercats resultaran d'aplicació les obligacions previstes en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors per als accionistes i emissors d'accions. Així mateix, serà aplicable als titulars de quotes participatives el règim de control de participacions significatives en entitats de crèdit previst en el títol VI de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit.

No serà aplicable a les quotes participatives el règim de les ofertes públiques d'adquisició de valors.»

Tres. L'apartat 8 de l'article sèptim queda redactat com segueix:

«8. L'òrgan competent per a acordar cada emissió de quotes participatives serà l'assemblea general, que podrà delegar esta competència en el Consell d'Administració de la caixa. L'esmentada competència s'entendrà delegada, en tot cas, en els administradors provisionals designats pel Banc d'Espanya a l'empara del que disposa el títol III de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit. D'acord amb l'article 25.1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, l'emissió de quotes participatives no requerirà autorització administrativa prèvia.

Estarà prohibida l'adquisició originària de quotes participatives per part de la caixa o el seu grup econòmic. No obstant això, sí que es podrà realitzar una adquisició derivativa, sempre que el valor nominal de les quotes que estiguen en poder de l'entitat o el seu grup econòmic no excedisca el 5 per 100 de les quotes totals en circulació. En cas de superar el dit límit, la caixa haurà de procedir a l'alienació o amortització de l'excés en el termini màxim de tres mesos i aplicarà a la resta el que estableix l'article 76 del Text Refós de la Llei de Societats Anònimes aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre. La prohibició i el límit a què es referix este paràgraf no seran, no obstant això, d'aplicació quan les quotes participatives siguen adquirides per l'entitat central del sistema institucional de protecció a què pertanga la caixa emissora.»

Quatre. L'apartat 9 de l'article sèptim queda redactat com segueix:

«9. En els casos de fusió, les quotes participatives de les caixes que s'extingisquen es canviaran per quotes de la caixa resultant de la fusió, de manera que el valor econòmic dels seus drets no patisca alteració.»

Cinc. L'apartat 10 de l'article sèptim queda redactat com segueix:

«10. L'excedent de lliure disposició que, d'acord amb l'apartat 4, corresponga a les quotes participatives es distribuirà entre els destins següents:

- a) Fons de Reserva dels Quotapartípcips.
- b) Retribució efectiva dels Quotapartípcips.
- c) Fons d'Estabilització, si és el cas.

La retribució anual de les quotes i la seua distribució haurà de ser aprovada per l'assemblea general, la qual tindrà en compte el coeficient de solvència de la caixa a l'hora de realitzar esta distribució. Sense perjudi de les atribucions del Banc

d'Espanya, la dita distribució no requerirà cap autorització administrativa en l'àmbit de l'ordenació del crèdit.

Quan la caixa d'estalvis o grup consolidat a què pertanga presente un dèficit de recursos propis sobre el mínim legalment exigít, es destinarà al Fons de Reserva de Quotapartícips el 100% de l'excedent anual corresponent a les quotes, i la retribució dels quotapartícips amb càrrec al Fons d'Estabilització requerirà l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.»

TÍTOL II

Òrgans de govern de les caixes d'estalvis

Article 3. *Modificació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvi.*

La Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis queda modificada com següent:

U. L'article 1 queda redactat com següent:

«U. L'administració, gestió, representació i control de les caixes d'estalvis correspon als següents òrgans de govern:

- a) Assemblea General.
- b) Consell d'Administració.
- c) Comissió de Control.

Adicionalment, seran òrgans de les caixes d'estalvis el director general i les comissions d'inversions, retribucions i nomenaments i obra beneficisocial.

A les caixes d'estalvis que desenrotllen la seua activitat indirectament d'acord amb el que preveu l'article 5 del Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, els seran aplicables les especialitats següents:

a) Els òrgans de govern de la caixa seran, exclusivament, l'Assemblea General, el Consell d'Administració i la Comissió de Control.

b) La representació dels interessos col·lectius dels impositors, de les corporacions locals que no tinguen la condició d'entitat fundadora de la caixa i dels treballadors en els seus òrgans de govern s'establirà de la manera següent:

i) La representació de les corporacions municipals es durà a terme prenent com a base aquelles en el terme de la qual tinga oberta oficina l'entitat bancària a través de la qual la caixa d'estalvis desenrotlle la seua activitat financera.

ii) La representació dels grups d'impositors i treballadors es durà a terme prenent com a base els corresponents col·lectius de l'entitat bancària a través de la qual la caixa d'estalvis desenrotlle la seua activitat financera. La representació dels treballadors en els òrgans de govern inclourà així mateix els empleats de la caixa d'estalvis.

La caixa d'estalvis designarà els seus representants en el Consell d'Administració de l'entitat bancària a través de la qual realitze la seua activitat tenint en compte la representació dels grups en el seu Consell d'Administració.

Dos. Els components dels òrgans de govern exerciran les seues funcions en benefici exclusiu dels interessos de la caixa a què pertanguen i del compliment de la seua funció social, i han de reunir, sense perjudici del que disposa l'article 8, els requisits d'honorabilitat comercial i professional que determinen les normes de desplegament d'esta llei.

En tot cas, s'entendrà que concorre honorabilitat comercial i professional en els que hagen observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials i financeres.

En tot cas, s'entendrà que no tenen esta honorabilitat els qui, a Espanya o en l'estranger, tinguen antecedents penals per delictes dolosos, estiguen inhabilitats per a exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres o estiguen inhabilitats d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no haja conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs i els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la referida llei.

Tres. L'exercici del càrrec de membre dels òrgans de govern d'una caixa d'estalvis serà incompatible amb el de tot càrrec polític electe.

Serà igualment incompatible amb el d'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, l'Administració de les comunitats autònomes i l'Administració local, així com de les entitats del sector públic, de dret públic o privat, que hi estiguen vinculades o en depenguen.

Esta incompatibilitat s'estendrà durant els dos anys següents a la data del cessament dels alts càrrecs a qui es referix el paràgraf anterior, quan es donen qualsevol dels següents supòsits de fet:

- a) Que els alts càrrecs, els seus superiors a proposta d'ells o els titulars dels seus òrgans dependents, per delegació o substitució, hagen dictat resolucions en relació amb caixes d'estalvis.
- b) Que hagen intervingut en sessions d'òrgans col·legiats en les quals s'haja adoptat algun acord o resolució en relació amb caixes d'estalvis.»

Dos. L'article 2 queda redactat com seguix:

«U. La representació dels interessos col·lectius en l'Assemblea General es portarà a efecte per mitjà de la participació dels grups següents:

- a) Les corporacions municipals en el terme de les quals tinguen oberta oficina l'entitat.
- b) Els impositors de la caixa d'estalvis.
- c) Les persones o entitats fundadores de la caixa. Les persones o entitats fundadores de les caixes podran assignar una part de la seua representació a corporacions locals que, al seu torn, no siguen fundadores d'altres caixes d'estalvis en el seu àmbit d'actuació.
- d) Els empleats de la caixa d'estalvis.
- e) Entitats representatives d'interessos col·lectius en l'àmbit d'actuació d'una caixa o de reconegut arrelament en este.

Si és el cas, la participació de les comunitats autònomes es durà a terme a través de membres designats per l'assemblea autonòmica que posseïsquen prestigi i professionalitat reconeguts.

Dos. El nombre de membres de l'Assemblea General serà fixat pels estatuts de cada caixa d'estalvis en funció de la seua dimensió econòmica entre un mínim de 60 i un màxim de 160.

Sense perjudi de la representació atribuïda als quotapartípics d'acord amb el que preveu el capítol IV, els altres membres de l'Assemblea General tindran la denominació de consellers generals.

Tres. La representació de les administracions públiques i entitats i corporacions de dret públic en els òrgans de govern de les caixes no podrà superar en el seu conjunt el 40% del total dels drets de vot en cada un d'estos òrgans, i han d'estar representades totes les entitats i corporacions. Als efectes de la seua representació en els òrgans rectors de les caixes d'estalvis, el percentatge de representació

assignat al grup d'impositors oscil·larà entre un mínim del 25% i un màxim del 50% del total dels drets de vot en cada un dels òrgans de govern.

El percentatge de representació del grup d'empleats oscil·larà entre un mínim d'un 5% i un màxim d'un 15% dels drets de vot en cada òrgan.

El percentatge de representació de les entitats representatives d'interessos col·lectius serà com a màxim del 10% dels drets de vot en cada òrgan.

Quan les caixes d'estalvis tinguen obertes oficines en més d'una comunitat autònoma, la representació en l'Assemblea General dels distints grups, a excepció dels que, si és el cas, representen les comunitats autònomes i els previstos en l'apartat 1 c) i d) del present article, haurà de ser, en observança del principi d'igualtat, proporcional a la xifra de depòsits entre les diferents comunitats autònomes en què tinguen obertes oficines, dins del percentatge atribuït a cada un d'estos.

El límit de representació de les administracions públiques, així com els percentatges de representació per grups previstos en este apartat, hauran de complir-se respecte dels drets de vot resultants, una vegada deduïts del total els que hagen correspost, si és el cas, als quotaparticipis d'acord amb el que preveu el capítol IV d'esta llei.

La legislació de desplegament s'ajustarà en tot cas al que estableix este article.

Quatre. Presidirà l'Assemblea General el president del Consell d'Administració, i actuaran de vicepresident o vicepresidents, si és el cas, els qui ho siguen del consell, el secretari del qual exercirà les corresponents funcions també en ambdós òrgans.

En absència del president i vicepresidents, l'assemblea nomenarà un dels seus membres president en funcions, per a dirigir la sessió de que es tracte.»

Tres. L'article 3 queda redactat com següix:

«U. Els consellers generals representants de corporacions municipals en el terme de les quals tinga oberta oficina l'entitat seran designats directament per les mateixes corporacions, d'acord amb el que preveu la seua normativa reguladora.

Dos. Les corporacions locals que siguen fundadores de caixes d'estalvis que operen totalment o parcialment en el mateix àmbit d'actuació de què una altra caixa no podran nomenar representants en esta última.»

Quatre. L'article 7 queda redactat com següix:

«Els consellers generals hauran de reunir els requisits següents:

- a) Ser persona física, amb residència habitual a la regió o zona d'activitat de la caixa.
- b) Ser major d'edat i no estar incapacitat.
- c) Estar al corrent en el compliment de les obligacions que hagen contret amb la caixa d'estalvis per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats.
- d) No estar incurs en les incompatibilitats regulades en l'article 8.

Adicionalment, en el cas de ser elegit en representació del grup dels impositors, els consellers hauran de tindre la condició d'impositor de la caixa d'estalvis a què es referisca la designació amb una antiguitat superior a dos anys en el moment de l'elecció. Així mateix, hauran de tindre un moviment o un saldo mitjà en comptes no inferiors al que es determine en les normes que despleguen la present llei.»

Cinc. L'article 8 queda redactat com següix:

«No podran exercir el càrrec de compromissari o conseller general:

- a) Els qui han fet fallida i els concursats no rehabilitats, els condemnats a penes que porten annexes la inhabilitació per a l'exercici de càrrecs públics i els qui hagueren sigut sancionats per infraccions greus.

A estos efectos, es consideraran infraccions greus aquelles a les quals l'ordenament jurídic els conferisca expressament este caràcter i hagen sigut apreciades pels tribunals i organismes administratius competents.

b) Els presidents, consellers, administradors, directors, gerents, assessors o assimilats d'una altra entitat de crèdit o de corporacions o entitats que propugnen, sostinguen o garantisquen institucions o establiments de crèdit o financers, o les persones al servici de l'Administració de l'Estat o les comunitats autònomes amb funcions a càrrec seu que es relacionen directament amb les activitats pròpies de les caixes d'estalvis. S'exceptuen del que preveu el presente apartat els qui exercisquen càrrecs en altres entitats de crèdit en representació de la caixa o promoguts per esta.

c) Els qui estiguen lligats a la caixa d'estalvis o a societat en el capital de la qual participen aquells en la forma en què es determine en les normes de desplegament d'esta llei, per contractes d'obres, servicis, subministraments o treballs retribuïts pel període en què tinguen esta condició i dos anys després, com a mínim, comptats a partir del cessament d'esta relació, excepte la relació laboral dels empleats de la caixa.

d) Els qui, per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats:

i) Mantinguen, en el moment de ser elegits els càrrecs, deutes vençuts i exigibles de qualsevol classe enfront de l'entitat.

ii) Durant l'exercici del càrrec de conseller hagen incorregut en el compliment de les obligacions contretes amb la caixa amb motiu de crèdits o préstecs o per impagament de deutes de qualsevol classe enfront de l'entitat.»

Sis. L'article 9 queda redactat com seguix:

«U. Els consellers generals seran nomenats per un període que serà l'assenyalat en els estatuts, sense que puga ser inferior a quatre anys ni superior a sis. No obstant això, els estatuts, de conformitat amb el que disposa la normativa de desplegament d'esta llei, podran preveure la possibilitat de reelecció per un altre període igual, si continuen complint els requisits establits en l'article 7 i d'acord amb el que assenyala l'apartat tres. El còmput del període de reelecció serà aplicat encara que entre el cessament i el nou nomenament hagen transcorregut diversos anys.

La duració del mandat no podrà superar els dotze anys, siga quina siga la representació que tinga. Complit el mandat de dotze anys de forma continuada o interrompuda, i transcorreguts huit anys des de la dita data, podrà tornar a ser elegit en les condicions establides en la present llei.

Dos. La renovació dels consellers generals no podrà suposar una renovació total o una renovació parcial que puga assimilar-se a la total atés el percentatge renovat o la proximitat temporal entre renovacions i s'efectuarà, en tot cas, respectant la proporcionalitat de les representacions que componen l'Assemblea General.

Tres. El procediment i les condicions per a la renovació, la reelecció i la provisió de vacants de consellers generals es determinarà en les normes que despleguen la present llei.»

Set. L'article 11 queda redactat com seguix:

«Sense perjuí de les facultats generals de govern, competixen de forma especial a l'Assemblea General les funcions següents:

a) El nomenament dels vocals del Consell d'Administració i dels membres de la Comissió de Control de la seua competència, així com l'adopció dels acords de separació del càrrec que corresponguen de conformitat amb el que establix l'article 18.

b) L'aprovació i modificació dels estatuts i el reglament.

c) La dissolució i liquidació de l'entitat, la seua fusió o integració amb altres, la seua transformació en una fundació de caràcter especial i la decisió de desenrotllar la seua activitat de manera indirecta d'acord amb el que preveu el Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.

d) Definir anualment les línies generals del pla d'actuació de l'entitat, perquè pugua servir de base a la labor del Consell d'Administració i de la Comissió de Control.

e) L'aprovació, si és el cas, de la gestió del Consell d'Administració, memòria, balanç anual i compte de resultats, així com de l'aplicació d'estos als fins propis de la caixa d'estalvis.

f) La creació i dissolució d'obres beneficisocials, així com l'aprovació dels seus pressupostos anuals i de la gestió i liquidació d'estos.

g) Qualsevol altres assumptes que se sotmeten a la seua consideració pels òrgans facultats a este efecte.»

Huit. L'article 12 queda redactat com següent:

«U. Les assemblees generals podran ser ordinàries o extraordinàries.

Les assemblees ordinàries se celebraran dos vegades a l'any, dins de cada semestre natural, respectivament.

Les assemblees extraordinàries se celebraran tantes vegades com siguen expressament convocades, però només podrà tractar-s'hi l'objecte per al qual hagen sigut reunides.

La convocatòria de l'Assemblea General la farà el Consell d'Administració i es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» i en el de la comunitat autònoma on radique la seua social de la caixa, així com en els periòdics de més circulació del mateix territori, amb quinze dies, almenys, d'antelació. La convocatòria expressarà la data, el lloc i l'orde del dia, així com la data i hora de reunió en segona convocatòria. L'Assemblea General quedarà vàlidament constituïda en primera convocatòria quan els consellers generals presents i, si és el cas, els quotapartípcips presents o representats posseïsquen, almenys, el cinquanta per cent dels drets de vot. La constitució en segona convocatòria serà vàlida siga quin siga el nombre d'assistents. Els consellers generals no podran estar representats per un altre conseller o per una tercera persona, siga física o jurídica.

Dos. Els acords de l'Assemblea General s'adoptaran, com a regla general, per majoria simple. L'aprovació i modificació dels estatuts i el reglament de la caixa, la dissolució i liquidació de l'entitat, la seua fusió o integració amb altres entitats, la seua transformació en una fundació de caràcter especial i la decisió de desenrotllar la seua activitat de manera indirecta d'acord amb el que preveu el Reial Decret Llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, requeriran en tot cas l'assistència de consellers generals i, si és el cas, quotapartípcips, que representen la majoria dels drets de vot. Serà necessari, a més, el vot favorable de, com a mínim, dos terços dels drets de vot dels assistents.

Sense perjudic del que preveu el capítol IV d'este títol, cada conseller general tindrà dret a un vot, i s'atorgarà a qui presidisca la reunió un vot de qualitat. Els acords vàlidament adoptats obliguen tots els consellers generals, inclosos els dissidents i absents.

Assistirà a les assemblees generals amb veu, però sense vot, el director general de l'entitat.

Tres. Les altres condicions de convocatòria i funcionament de les assemblees generals es determinaran en les normes que despleguen la present llei.»

Nou. L'article 13 queda redactat com següent:

«U. El Consell d'Administració és l'òrgan que té encomanada l'administració i gestió financera, així com la de l'obra benèfic social de la caixa d'estalvis, per al compliment dels seus fins.

El Consell d'Administració haurà d'establir normes de funcionament i procediments adequats per a facilitar que tots els seus membres puguen complir en tot moment les seues obligacions i assumir les responsabilitats que els corresponguen d'acord amb les normes d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit i les restants disposicions que s'apliquen a les caixes d'estalvis.

Dos. El nombre de vocals del Consell d'Administració no podrà ser inferior a tretze ni superior a dèsset, i haurà d'haver-hi representants de corporacions municipals, impositors, persones o entitats fundadores i personal de la caixa d'estalvis.

Quan la caixa d'estalvis mantinga quotes participatives en circulació, els límits anteriors podran ser sobrepassats, sense que, en cap cas, el Consell d'Administració pugua tindre més de 20 vocals. Als efectes de complir el límit anterior, la representació dels interessos col·lectius en el Consell d'Administració es disminuirà proporcionalment, si cal, per a respectar la representació dels interessos dels quotapartípics.

De manera transitòria, mentres es produïx la següent renovació dels òrgans de govern, el nombre de membres del Consell d'Administració podrà superar fins en un 10% el límit màxim previst en el paràgraf anterior.

Tres. En el cas de cessament o revocació d'un vocal abans del terme del seu mandat, serà substituït durant el període restant pel corresponent suplent. Per cada grup de representació seran nomenats, a estos efectes, tants suplents com vocals i pel mateix procediment que estos.»

Deu. L'article 14 queda redactat com següent:

«U. Sense perjudi del que preveu l'apartat dos d'este article, la representació dels interessos col·lectius en el Consell d'Administració es portarà a efecte per mitjà de la participació dels mateixos grups i amb la mateixa proporció i característiques que les establides en l'article 2.3 per als membres de l'Assemblea General, amb les peculiaritats següents:

a) El nomenament dels consellers d'administració representants de les corporacions municipals que no tinguen la condició d'entitat pública fundadora de la caixa d'estalvis s'efectuarà per l'Assemblea General a proposta dels consellers generals representants d'estes corporacions.

Podran proposar candidats un nombre de consellers generals representants d'este grup no inferior a la desena part del total del grup.

La designació podrà recaure entre els mateixos consellers generals de representació de corporacions municipals o de terceres persones.

b) El nomenament dels membres representants dels impositors s'efectuarà per l'Assemblea General i entre estos.

No obstant això, es podrà designar fins a un màxim de dos persones que reunisquen els adequats requisits de professionalitat i no siguen consellers generals.

c) El nomenament dels membres representants dels empleats de la caixa d'estalvis l'efectuarà l'Assemblea General a proposta dels consellers generals d'este grup i entre estos.

d) El nomenament dels membres representants de les persones o entitats fundadores l'efectuarà l'Assemblea General a proposta dels consellers generals d'este grup entre estos.

Dos. En el cas que la caixa d'estalvis mantinga quotes participatives en circulació, junt amb els interessos anteriors, estaran representats en el Consell d'Administració els interessos dels quotapartípics de conformitat amb el que preveu el capítol IV d'este títol.»

Onze. L'article 15 queda redactat com següent:

«U. Els vocals del Consell d'Administració hauran de reunir els mateixos requisits que s'establixen en l'article 7 respecte dels consellers generals, i ser

menors de setanta anys en el moment de la presa de possessió, llevat que la legislació de desplegament de la present llei establisca un límit d'edat distint.

Dos. Almenys la majoria dels vocals del Consell d'Administració haurà de posseir els coneixements i l'experiència específics per a l'exercici de les seues funcions.

Es considera que posseïxen coneixements i experiència específics per a exercir les seues funcions en el Consell d'Administració d'una caixa d'estalvis els que hagen exercit, durant un termini no inferior a cinc anys, funcions d'alta administració, direcció, control o assessorament d'entitats financeres o funcions de semblant responsabilitat en altres entitats públiques o privades d'anàloga dimensió, si més no.»

Dotze. L'article 17 queda redactat com següix:

«U. La duració de l'exercici del càrrec de vocal del Consell d'Administració serà l'assenyalada en els estatuts, sense que pugua ser inferior a quatre anys ni superior a sis. No obstant això, els estatuts podran preveure la possibilitat de reelecció, de conformitat amb el que disposa la normativa de desplegament d'esta llei, sempre que es complisquen les mateixes condicions, requisits i tràmits que en el nomenament.

El còmput d'este període de reelecció serà aplicat encara que entre el cessament i el nou nomenament hagen transcorregut diversos anys.

La duració del mandat no podrà superar els dotze anys, excepte en els casos dels vocals designats per titulars de quotes participatives, per als quals no hi haurà límit màxim.

Complit el mandat de dotze anys de forma continuada o interrompuda, i transcorreguts huit anys des de la dita data, podrà tornar a ser elegit en les condicions establides en la present llei.

Dos. La renovació dels vocals del Consell d'Administració no podrà suposar una renovació total del consell o una renovació parcial que pugua assimilar-se a la total atés el percentatge renovat o la proximitat temporal entre renovacions. En tot cas, haurà de respectar-se la proporcionalitat de les representacions que componen el dit consell.

Tres. El procediment i les condicions per a la renovació, la reelecció i provisió de vacants de consellers d'administració es determinarà en les normes que despleguen la present llei, sense que puguen efectuar-se nomenaments provisionals.

En tot cas, el nomenament i la reelecció de vocals haurà de comunicar-se al Ministeri d'Economia i Hisenda, a través del Banc d'Espanya, o a la Comunitat Autònoma, segons siga procedent, per al seu coneixement i constància.»

Tretze. Se suprimeix l'article 20bis.

Catorze. L'article 22 queda redactat com següix:

«U. Els membres de la Comissió de Control seran elegits per l'Assemblea General entre els consellers generals que, reunint els coneixements i experiència adequats als que es referix l'article 15.2, no tinguen la condició de vocals del Consell d'Administració. En la Comissió de Control hi haurà d'haver representants dels mateixos grups o sectors que componguen el Consell d'Administració, en idèntica proporció.

En el cas que la caixa d'estalvis mantinga quotes participatives en circulació, en la Comissió de Control hi haurà d'haver representants dels quotaparticipis, en idèntica proporció que en l'Assemblea General.

La presentació de candidatures s'efectuarà d'acord amb el que es disposa per als vocals del Consell d'Administració.

Dos. Quan es produïska el cessament o la revocació d'un vocal abans del terme del seu mandat, serà substituït durant el període romanent pel seu corresponent

suplent. Per cada grup de representació i només als efectes indicats en este apartat, seran nomenats tants suplents com vocals i pel mateix procediment que estos.

Tres. La Comissió de Control nomenarà entre els seus membres el president.

Quatre. Sempre que la Comissió de Control així ho requerisca, el director general assistirà a les reunions amb veu i sense vot.»

Quinze. L'article 23 queda redactat com següent:

«Els comissionats hauran de reunir els mateixos requisits i tindran les mateixes incompatibilitats i limitacions que els vocals del Consell d'Administració.»

Setze. S'afeg un número 9a a l'article 24.u amb la redacció següent:

«9a. Si és el cas, les previstes en la disposició addicional diuitena de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, excepte quan les haja assumit un Comité d'Auditoria creat a este efecte.»

Dèset. L'article 25 queda redactat com següent:

«L'exercici de les funcions dels membres dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis diferents de les de consellers generals de l'assemblea podrà ser retribuït. Correspondrà a l'Assemblea general la determinació de la dita remuneració.»

Díhuit. S'afeg en el títol I el següent capítol IV:

«CAPÍTOL IV

Drets de representació dels quotapartícpis

Article 25 bis. *Drets de representació dels quotapartícpis en l'Assemblea General.*

U. En el cas que una caixa d'estalvis emeta quotes participatives, els quotapartícpis disposaran en l'Assemblea General d'un nombre de vots proporcional al percentatge que suposen les seues quotes participatives sobre el patrimoni net total de la caixa, que es computarà tant als efectes d'adopció d'acords com de quòrum d'assistència per a la vàlida constitució de l'Assemblea General.

Els percentatges de representació per grups hauran de complir-se respecte dels drets de vot resultants, una vegada deduïts del total els que hagen de correspondre als quotapartícpis.

Dos. Els quotapartícpis tindran dret a assistir a les assemblees generals que celebre la caixa d'estalvis emissora i a votar per a formar la voluntat necessària per a la vàlida adopció d'acords en els termes que preveu esta llei.

Els estatuts podran exigir la possessió d'un nombre mínim de quotes per a assistir a l'Assemblea General, sense que, en cap cas, el nombre exigít puga ser superior a l'u per mil del total de quotes emeses amb drets de representació que es troben en circulació.

Per a l'exercici del dret d'assistència i de vot en les assemblees generals serà lícita l'agrupació de quotes.

Tot quotapartícp que tinga dret d'assistència podrà fer-se representar en l'Assemblea General per mitjà d'una altra persona, encara que esta no siga titular de quotes participatives. Els estatuts podran limitar esta facultat. A estos efectes, serà d'aplicació supletòria, fins que no s'opose al que preveu esta llei, la normativa reguladora de la representació dels accionistes en les societats anònimes.

Tres. Sense perjudí del que preveu l'apartat anterior, la participació dels quotapartícpis en l'Assemblea General no afectarà el nombre de consellers generals que, d'acord amb la normativa vigent, corresponga als distínts grups representatius d'interessos col·lectius.

Quatre. Els drets polítics derivats de la subscripció de quotes participatives per entitats públiques computaran als efectes del càlcul dels límits a la representació de les administracions públiques i entitats i corporacions de dret públic, previstos en l'article 2.tres.

Article 25 ter. Drets de representació dels quotapartípics en el Consell d'Administració.

U. Els quotapartípics podran proposar a l'Assemblea General candidats per a ser membres del Consell d'Administració.

A estos efectes, amb caràcter simultani a cada emissió, es modificaran els estatuts de l'entitat per a incorporar al Consell d'Administració el nombre de vocals que siga necessari perquè, en la nova composició, el percentatge de vocals proposats pels quotapartípics siga igual al percentatge que el volum de quotes a emetre supose sobre el patrimoni de la caixa.

Dos. Les quotes que voluntàriament s'agrupen fins a constituir un percentatge del total de quotes emeses en circulació igual o superior al que resulte de dividir el valor total de quotes emeses en circulació pel nombre de vocals del Consell d'Administració, la proposta del qual correspon als quotapartípics, tindran dret a designar els que, superant fraccions senceres, es deduïsquen de la corresponent proporció. En el cas que es faça ús d'esta facultat, els titulars de quotes així agrupades no intervindran en la votació dels restants vocals del Consell d'Administració.

Tres. La designació de vocals del Consell d'Administració pels quotapartípics podrà recaure sobre quotapartípics o sobre terceres persones. En tot cas, les persones designades hauran de reunir els adequats requisits de professionalitat i honorabilitat. Als efectes de la seua elegibilitat, no seran aplicables les causes d'incompatibilitat establides en els apartats b) i c) de l'article 8.

Article 25 quater. Drets de representació dels quotapartípics en la Comissió de Control.

Els quotapartípics podran proposar a l'Assemblea General candidats per a ser membres de la Comissió de Control de l'entitat emissora i tindran dret a la seua designació d'acord amb les mateixes regles establides per als vocals del Consell d'Administració.

Article 25 quinquies. Dret a impugnar els acords adoptats per l'Assemblea General o pel Consell d'Administració.

Els quotapartípics tindran dret a impugnar els acords adoptats per l'Assemblea General o pel Consell d'Administració de l'entitat emissora en els mateixos termes i condicions que els accionistes respecte dels acords socials de les juntes i de l'òrgan d'administració de la societat anònima de què són socis.

A estos efectes, serà d'aplicació supletòria, mentres no s'opose al que preveu esta llei, la normativa reguladora de la impugnació d'acords en les societats anònimes.

Article 25 sexies. Dret d'informació.

Els titulars de quotes participatives en, almenys, un percentatge del total de quotes emeses en circulació igual o superior al 5% podran sol·licitar de l'entitat informacions o aclariments, o formular preguntes per escrit sobre qualssevol assumptes que siguen del seu interès i l'entitat estarà obligada a facilitar-los-la, llevat que perjudique els interessos de la caixa d'estalvis o el compliment de la seua funció social.»

Dènou. L'article 26 queda redactat com seguix:

«U. El director general o assimilat serà designat pel Consell d'Administració de la caixa entre persones amb capacitat, preparació tècnica i experiència suficient per a desenvolupar les funcions pròpies d'este càrrec. L'Assemblea General, convocada a este efecte, haurà de confirmar el nomenament.

Es considera que posseïx preparació tècnica i experiència adequades per a exercir les seues funcions com a director general d'una caixa d'estalvis qui haja exercit, durant un termini no inferior a cinc anys, funcions d'alta administració, direcció, control o assessorament d'entitats financeres o funcions de semblant responsabilitat en altres entitats públiques o privades de, com a mínim, anàloga dimensió.

Dos. El director general o assimilat cessarà per jubilació a l'edat de setanta anys. Podrà, a més, ser remogut del seu càrrec:

a) Per acord del Consell d'Administració, què es traslladarà a l'òrgan de l'Administració central o de la comunitat autònoma, segons siga procedent, per al seu coneixement.

b) En virtut d'expedient disciplinari instruït pel Banc d'Espanya o la comunitat autònoma. En el primer cas, junt amb l'expedient s'eleva a proposta de resolució a l'autoritat competent.»

Vint. L'article 27 queda redactat com seguix:

«L'exercici del càrrec de director general o assimilat i el de president del Consell d'Administració d'una caixa d'estalvis requereix dedicació exclusiva i serà, per tant, incompatible amb qualsevol altra activitat retribuïda, tant de caràcter públic com privat, excepte l'administració del patrimoni propi i aquelles activitats que exercisca en representació de la caixa. En este últim cas, els ingressos que s'obtinguen, diferents de dietes d'assistència a consells d'administració o semblants, hauran de cedir-se a la caixa, pel compte de la qual realitza la dita activitat o representació.»

Vint-i-u. S'afegir en el títol II el següent capítol II:

«CAPÍTOL II

Comissió de Retribucions i Nomenaments

Article 27 bis. *Comissió de Retribucions i Nomenaments.*

U. El Consell d'Administració de les caixes d'estalvis constituirà en el seu si una Comissió de Retribucions i Nomenaments, que tindrà les funcions següents:

a) informar la política general de retribucions i incentius per als membres del Consell d'Administració i de la Comissió de Control i personal directiu i vetllar per l'observança de la dita política.

b) Garantir el compliment dels requisits previstos en la present llei per a l'exercici del càrrec de membre del Consell d'Administració i de la Comissió de Control, així com per als previstos en el cas del director general.

Dos. La Comissió estarà formada per un màxim de cinc persones, elegides per l'Assemblea General entre els consellers generals que tinguen la condició de vocals del Consell d'Administració.

Tres. El règim de funcionament de la Comissió de Retribucions i Nomenaments serà establert pels estatuts de la caixa i el seu propi reglament intern, que podran atribuir les funcions previstes en les lletres a) i b) de l'apartat u a una Comissió de Retribucions i una altra de Nomenaments respectivament, a les quals els resultarà

aplicable el present article, excepte pel que fa al seu nombre de membres, que serà en eixe cas de tres per a cada una d'estes.»

Vint-i-dos. S'afig en el títol II el següent capítol III:

«CAPÍTOL III

Comissió d'Obra Social

Article 27 ter. *Comissió d'Obra Social.*

U. Per tal de garantir el compliment de l'obra beneficosocial de la caixa d'estalvis es crearà una Comissió d'Obra Social.

Dos. La comissió estarà integrada pels consellers generals que nomene l'Assemblea General sense tindre en compte els drets de vot dels quotaparticipis, si n'hi ha.

Podrà formar part de la Comissió d'Obra Social, un representant de la comunitat autònoma on la caixa tinga el seu domicili social i un altre representant de cada comunitat autònoma en què la caixa d'estalvis haja captat més d'un 10% del total dels seus depòsits.»

Vint-i-tres. S'afig el següent títol IV:

«TÍTOL IV

Govern corporatiu

Article 31 bis. *Informe de govern corporatiu.*

U. Les caixes d'estalvis hauran de fer públic amb caràcter anual un informe de govern corporatiu. L'informe anual de govern corporatiu serà objecte de comunicació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i acompanyarà una còpia del document en què conste. La Comissió Nacional del Mercat de Valors remetrà una còpia de l'informe comunicat al Banc d'Espanya i als òrgans competents de les comunitats autònomes.

Per a les caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats organitzats, l'informe serà objecte de publicació com a fet rellevant. En tot cas, l'informe es publicarà per mitjans telemàtics per l'esmentada entitat.

Dos. El contingut i l'estructura de l'informe anual de govern corporatiu de les caixes d'estalvis, tenint en compte la naturalesa jurídica de les dites entitats, haurà d'oferir una explicació detallada de l'estructura del sistema de govern de l'entitat i del seu funcionament en la pràctica.

En tot cas, el contingut mínim de l'informe de govern corporatiu serà el següent:

a) Estructura d'administració de l'entitat, amb informació de les remuneracions percebudes pel Consell d'Administració, la Comissió de Control, la Comissió de Retribucions, la Comissió d'Inversions, la Comissió de Retribucions i Nomenaments, Comissió d'Obra Social, la Comissió Executiva, si és el cas, computant tant les dietes per assistència als esmentats òrgans com els sous que es perceben per l'exercici de les seues funcions, així com a les remuneracions anàlogues a les anteriors i les obligacions concretes en matèria de pensions o de pagament de primes d'assegurances de vida. També s'hi inclouran qualsevol classe de remuneracions percebudes pels membres dels òrgans de govern i personal directiu, derivades de la participació en representació de les caixes d'estalvis en societats cotitzades o en altres entitats en què la caixa tinga una presència o representació significativa, en representació de la caixa d'estalvis.

b) Operacions de crèdit aval o garantia efectuades, ja siga directament o a través d'entitats dotades, adscrites o participades, amb descripció de les seues condicions, incloses les financeres, amb els membres del Consell d'Administració i de la Comissió de Control de les caixes d'estalvis i familiars de primer grau i amb empreses o entitats en relació amb les quals els anteriors es troben en alguna de les situacions previstes en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

c) Operacions de crèdit aval, o garantia efectuades, ja siga directament o a través d'entitats dotades, adscrites o participades, amb descripció de les seues condicions, incloses les financeres, amb els grups polítics que tinguen representació en les corporacions locals i en les assemblees parlamentàries autonòmiques que hagen participat en el procés electoral.

A més, s'haurà d'explicitar, en cas de crèdit, la seua situació.

d) Operacions creditícies amb institucions públiques, inclosos ens públics territorials, que hagen designat consellers generals.

e) Remuneracions percebudes per la prestació de servicis a la caixa o a les entitats controlades per esta dels membres del Consell d'Administració i de la Comissió de Control de les caixes d'estalvis i del personal directiu.

f) Estructura de negoci i de les relacions dins del seu grup econòmic, amb referència a les operacions vinculades de l'entitat amb els membres del Consell d'Administració, Comissió de Control, Comissió de Retribucions i Nomenaments i Comissió d'Inversions i personal directiu i operacions intragrup.

g) Sistemes de control de risc.

h) Funcionament d'òrgans de govern, amb explicació detallada del sistema de govern i administració de l'entitat, en especial en relació amb la presa de participacions empresarials, bé directament, bé per entitats dotades, adscrites o participades.

i) Conflictos d'interés existents entre els membres dels òrgans de govern o, si n'hi ha, quotapartícpis de les caixes d'estalvis i la funció social de la caixa.

Es faculta el Ministeri d'Economia i Hisenda per a determinar, amb observança del mínim establert en el paràgraf anterior, el contingut i l'estructura de l'informe anual de govern corporatiu de les caixes d'estalvis, i, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors en el cas que es tracte de caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors.

Tres. Sense perjudi de les sancions que siga procedent imposar per la falta de remissió de la documentació o dels informes que hagen de remetre, correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'àmbit de les seues competències, el seguiment de les regles de govern corporatiu de les caixes d'estalvis que emeten valors admesos a negociació en mercats oficials de valors, i a este efecte podrà demanar tota l'informació que necessite, així com fer pública la informació que considere rellevant sobre el grau efectiu de compliment de les regles de govern corporatiu de l'entitat.

Quatre. La falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu de les caixes d'estalvis, o l'existència en el dit informe d'omissions o dades falses o enganyoses, tindrà la consideració d'infracció greu als efectes previstos en l'article 100.b bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

Article 31 ter. *Conflictos d'interés.*

U. Qualsevol membre dels òrgans de govern haurà de comunicar a la Comissió de Retribucions i Nomenaments qualsevol situació de conflicte, directe o indirecte, que puguen tindre amb els interessos de la caixa i amb el compliment de la seua funció social.

Dos. En cas de conflicte l'afectat haurà d'abstindre's d'intervindre en l'operació de què es tracte.»

Vint-i-quatre. S'afegir una nova disposició addicional sexta, que queda redactada com segueix:

«Disposició addicional sexta. *Fusions de caixes d'estalvis.*

Les fusions entre caixes estaran sotmeses al procediment d'autorització previst en la normativa autonòmica de desplegament. La denegació de l'autorització només podrà produir-se mitjançant una resolució motivada quan l'entitat resultant pugui incomplir qualsevol dels requisits objectius previstos en la citada normativa.»

TÍTOL III

Sistemes institucionals de protecció

Article 4. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

La lletra d) de l'article 8.3 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers queda modificada com segueix:

«d) Que a través d'un acord contractual diverses entitats de crèdit integren un sistema institucional de protecció que complisca els requisits següents:

i. Que hi haja una entitat central que determine amb caràcter vinculant les seues polítiques i estratègies de negoci, així com els nivells i les mesures de control intern i de gestió de riscos. Esta entitat central serà la responsable de complir els requeriments reguladors en base consolidada del sistema institucional de protecció.

ii. Que l'esmentada entitat central siga una de les entitats de crèdit integrants del sistema institucional de protecció o una altra entitat de crèdit participada per totes estes i que formarà així mateix part del sistema.

iii. Que l'acord contractual que constituïx el sistema institucional de protecció continga un compromís mutu de solvència i liquiditat entre les entitats integrants del sistema que abaste com a mínim el 40% dels recursos propis computables de cada una d'estes, en la qual cosa es referix al suport de solvència. El compromís de suport mutu inclourà les previsions necessàries perquè el suport entre els seus integrants es duga a terme a través de fons immediatament disponibles.

iv. Que les entitats integrants del sistema institucional de protecció posen en comú una part significativa dels seus resultats, que supose almenys el 40% dels mateixos i que haurà de ser distribuïda de manera proporcional a la participació de cada una d'estes en el sistema.

v. Que l'acord contractual establisca que les entitats hauran de romandre en el sistema un període mínim de 10 anys, i s'ha de preavisar amb, almenys, 2 anys d'antelació el desig d'abandonar-lo transcorregut aquell període. Addicionalment, l'acord haurà d'incloure un règim de penalitzacions per baixa que reforce la permanència i estabilitat de les entitats en el sistema institucional de protecció.

vi. Que, segons el parer del Banc d'Espanya, es complisquen els requisits previstos en la normativa vigent sobre recursos propis de les entitats financeres per a assignar una ponderació de risc del 0% a les exposicions que tinguen entre si els integrants del sistema institucional de protecció.

Correspondrà al Banc d'Espanya la comprovació dels requisits anteriors als efectes del que preveu este article.

Amb caràcter previ a l'abandó d'un sistema institucional de protecció per qualsevol de les entitats integrants d'este, el Banc d'Espanya valorarà tant la viabilitat individual de l'entitat que pretenga abandonar el sistema, com la d'este últim i la de la resta de les entitats participants després de la pretesa desvinculació.

Quan l'entitat de crèdit que tinga la consideració d'entitat central dins d'un sistema institucional de protecció siga de naturalesa diferent de la resta de les entitats integrades en este sistema i es trobe participada per totes les entitats, s'adherirà al Fons de Garantia de Dipòsits a què pertanguen estes últimes.

Quan les entitats integrades d'acord amb el que preveu esta lletra siguen caixes d'estalvis, l'entitat central tindrà la naturalesa de societat anònima i haurà d'estar participada per les caixes integrants en, almenys, un 50% del seu accionariat.»

TÍTOL IV

Exercici indirecte de l'activitat financera i règim de transformació de les caixes d'estalvis

Article 5. *Exercici indirecte de l'activitat financera de les caixes d'estalvis.*

1. Les caixes d'estalvis podran desenvolupar el seu objecte propi com a entitat de crèdit a través d'una entitat bancària a la qual aportaran tot el seu negoci financer. Igualment podran aportar tots o part dels seus actius no financers que hi estiguen adscrits.

2. L'entitat bancària a través de la qual la caixa d'estalvis exercisca la seua activitat com a entitat de crèdit podrà utilitzar en la seua denominació social i en la seua activitat expressions que permeten identificar el seu caràcter instrumental, incloses les denominacions pròpies de la caixa d'estalvis de què depenga. Així mateix, l'esmentada entitat bancària s'adherirà al Fons de Garantia de Dipòsits de les caixes d'estalvis.

3. Si una caixa d'estalvis redueix la seua participació de manera que no arribe al 50% dels drets de vot de l'entitat de crèdit a què es referix la present disposició, haurà de renunciar a l'autorització per a actuar com a entitat de crèdit segons el que preveu la Llei d'Ordenació Bancària de 1946 i procedir a la seua transformació en fundació especial d'acord amb el que preveu l'article següent.

4. El que estableix la present disposició serà també aplicable a aquelles caixes d'estalvis que, de forma concertada, exercisquen en exclusiva el seu objecte com a entitats de crèdit a través d'una entitat de crèdit controlada conjuntament per totes estes d'acord amb el que disposa l'article 8.3 de la Llei 13/1985 de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

Article 6. *Transformació de caixes d'estalvis en fundacions de caràcter especial.*

1. Les caixes d'estalvis podran acordar la segregació de la seua activitat financera i beneficisocial per mitjà del règim previst en este article en els casos següents:

- a) D'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article anterior.
- b) Com a conseqüència de la renúncia a l'autorització per a actuar com a entitat de crèdit i en els altres supòsits de revocació.
- c) Com a conseqüència de la intervenció de l'entitat de crèdit en els supòsits previstos en la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

A este efecte traspassaran tot el patrimoni afecte a la seua activitat financera a una altra entitat de crèdit a canvi d'accions d'esta última i es transformaran en una fundació de caràcter especial i perdran la seua condició d'entitat de crèdit.

La fundació centrarà la seua activitat en l'atenció i el desenvolupament de la seua obra beneficisocial, per a la qual cosa podrà dur a terme la gestió de la seua cartera de valors. La fundació haurà de destinar a la seua finalitat beneficisocial el producte dels fons, les participacions i les inversions que integren el seu patrimoni. Auxiliàriament podrà dur a terme l'activitat de foment de l'educació financera.

2. L'acord a què es referix l'apartat anterior estarà subjecte al compliment dels requisits previstos per a la constitució de fundacions, i suposarà la transformació de la caixa en una fundació de caràcter especial. La segregació de l'activitat financera, per la

seua banda, es regirà pel que estableix la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.

TÍTOL V

Règim fiscal

Article 7. *Règim fiscal.*

1. El règim fiscal especial establert en el capítol VIII del títol VII del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, inclosos els seus efectes en els altres tributs que es remeten a este règim fiscal, s'aplicarà a les següents transmissions d'actius i passius, encara que no es corresponguen amb les operacions mencionades en l'article 83 i 94 de la dita llei sempre que produïsqüen resultats econòmics equivalents:

a) Les realitzades per a la constitució i ampliació d'un sistema institucional de protecció a què es referix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

b) Les realitzades en processos de reestructuració d'entitats de crèdit amb intervenció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, a què es referix l'article 7 del Reial Decret Llei 9/2009, de 26 de juliol, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.

2. Podran no integrar-se en la base imposable de l'Impost sobre Societats les rendes generades en les transmissions d'elements patrimonials, conseqüència d'un intercanvi d'actius i passius, realitzades entre entitats de crèdit en compliment dels acords d'un sistema institucional de protecció a què es referix la lletra a) de l'apartat anterior, a condició que cada entitat adquirent valore, a efectes fiscals, els elements adquirits pel mateix valor que estos últims tinguen en l'entitat, i transmetent amb anterioritat a la realització de la transmissió, tenint-se en compte la dita valoració per a determinar les rendes associades a eixos elements que es generen amb posterioritat.

3. L'entitat de crèdit a través de la qual s'articule un sistema institucional de protecció amb les condicions establides en la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, estarà exempta per la constitució de societats, així com pels augments del seu capital social i aportacions, subscrits o realitzades per les entitats agrupades, sempre que es troben previstos en l'acord contractual d'integració del sistema institucional de protecció i, si és el cas, en el pla d'integració, de la modalitat d'operacions societàries de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, així com per als actes i documents necessaris per a la formalització de les dites operacions. De la mateixa manera estaran exemptes de la modalitat d'Operacions Societàries les operacions que es realitzen com a conseqüència dels processos de reestructuració amb intervenció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària a què es referix l'article 7 del Reial Decret Llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.

Així mateix estaran exemptes de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats els acords contractuals a través dels quals s'establisquen entre les entitats integrants del sistema institucional de protecció els compromisos mutus de solvència, liquiditat i posada en comú de resultats als quals es referix la mencionada lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, així com els documents en què aquells es formalitzen.

4. Les entitats de crèdit que participen en les operacions regulades en el present reial decret llei podran instar al Banc d'Espanya o al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària que sol·licite informe a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Economia i Hisenda, en l'àmbit d'interpretació de la normativa tributària estatal, sobre la concurrència del requisit

d'equivalència dels resultats econòmics a què es referix l'apartat 1 d'este article, així com sobre qualssevol altres conseqüències tributàries que es deriven de les dites operacions. L'informe s'emetrà en el termini màxim d'un mes, i tindrà efectes vinculants per als òrgans i les entitats de l'Administració tributària encarregats de l'aplicació dels tributs.

5. El règim especial del grup d'entitats regulat en el capítol IX del títol IX de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, podrà ser aplicat pels empresaris i professionals que integren un sistema institucional de protecció en les condicions establides en la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

A estos efectes, es considerarà com a dominant l'entitat central que determine amb caràcter vinculant les polítiques i les estratègies de negoci així com els nivells i les mesures de control intern i de gestió de riscos del sistema institucional de protecció.

Es consideraran dependents les entitats que pertanguen al dit sistema institucional de protecció, així com aquelles en què estes mantinguen una participació, directa o indirecta, de més del 50 per cent del seu capital. L'entitat dominant i els seus dependents hauran d'estar establides en el territori d'aplicació de l'impost. L'opció per a l'aplicació del règim especial podrà exercir-se en el termini dels tres mesos posteriors a la comprovació pel Banc d'Espanya a què es referix la lletra de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig. No obstant això, si la comprovació pel Banc d'Espanya ja s'haguera realitzat a l'entrada en vigor d'este article, l'opció per l'aplicació del règim especial podrà exercir-se en el termini dels tres mesos següents a la dita entrada en vigor.

Una vegada exercida l'opció, el règim especial tindrà efectes des del període de liquidació de l'impost que corresponga a la data en què esta siga comunicada a l'Administració tributària. Als grups d'entitats a què es referix este apartat no els resultaran aplicables els requisits establits en l'article 163 quinquies de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.

6. El règim especial del grup d'entitats regulat en el capítol VIII del títol III de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries, podrà ser aplicat pels empresaris i professionals que integren un sistema institucional de protecció en les condicions establides en la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

A estos efectes, es considerarà com a dominant l'entitat central que determine amb caràcter vinculant les polítiques i estratègies de negoci així com els nivells i mesures de control intern i de gestió de riscos del sistema institucional de protecció.

Es consideraran dependents les entitats que pertanguen al dit sistema institucional de protecció, així com aquelles en què estes mantinguen una participació, directa o indirecta, de més del 50 per cent del seu capital.

L'entitat dominant i les seues dependents hauran d'estar establides en el territori d'aplicació de l'impost.

L'opció per l'aplicació del règim especial podrà exercir-se en el termini dels tres mesos posteriors a la comprovació pel Banc d'Espanya a què es referix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13 1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers. No obstant això, si la comprovació pel Banc d'Espanya ja s'haguera realitzat a l'entrada en vigor d'este article, l'opció per l'aplicació del règim especial podrà exercir-se en el termini dels tres mesos següents a dita entrada en vigor.

Una vegada exercida l'opció, el règim especial tindrà efectes des del període de liquidació de l'impost que corresponga a la data en què esta siga comunicada a l'Administració tributària. Als grups d'entitats a què es referix este apartat no els resultaran d'aplicació els requisits establits en l'article 58é quater de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries.

7. En el cas d'exercici indirecte de l'activitat financera de les caixes d'estalvis d'acord amb el que preveu l'article 5 d'este reial decret llei, la caixa d'estalvis i l'entitat de crèdit a

què aquella aporte tot el seu negoci financer podran aplicar el règim de consolidació fiscal regulat en el capítol VII del títol VII del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, sempre que es complisquen els requisits establits per a això en l'article 67 de la dita llei. En cas de no aplicar el règim de consolidació fiscal, les entitats aplicaran el règim general de l'impost sense perjudici del que disposa l'apartat següent.

8. La dotació a l'obra social realitzada per les caixes acollides al que disposa el present reial decret llei podrà reduir la base imposable del banc en el cas d'exercici indirecte de l'activitat financera sense aplicar el règim de consolidació o de l'entitat central del sistema institucional de protecció, en la proporció que els dividendes percebuts de l'esmentat banc o entitat central representen sobre els ingressos totals de la caixa, en els termes que preveu l'article 24 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, fins al límit màxim de l'import dels esmentats dividendes. Per a això, la caixa haurà de comunicar al banc o entitat central que haja satisfet els dividendes l'import de la reducció així calculada i la seua renúncia a aplicar el que disposa l'esmentat article 24 per l'import de la mencionada reducció, sense perjudici que la caixa continue estant obligada a aplicar les quantitats assignades a l'obra beneficosocial en les condicions establides en el dit article, l'incompliment del qual, si és el cas, també haurà de comunicar-se al banc o entitat central a fi que es realitze la regularització de les quantitats deduïdes en els termes establits en l'article 137.3 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

9. El que disposen els apartats anteriors s'entendrà sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, en els territoris històrics de la Comunitat Autònoma del País Basc i en la Comunitat Foral de Navarra.

TÍTOL VI

Disposicions en matèria de solvència

Article 8. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

L'apartat 3 de l'article sext de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers queda modificada com segueix:

«Pel mateix procediment reglamentari es podran imposar:

a) Límits màxims a les inversions en immobles o altres immobilitzats; a les accions i participacions, als actius, passius o posicions en moneda estrangera; als riscos que puguen contraure's amb una mateixa persona, entitat o grup econòmic; i, en general, a aquelles operacions o posicions que impliquen riscos elevats per a la solvència de les entitats. Els límits podran graduar-se atenent a les característiques dels diferents tipus d'entitats de crèdit.

b) L'obligació de disposar d'una quantitat mínima d'actius líquids que permeten fer front a les potencials eixides de fons derivades de passius i compromisos, inclús en cas d'estrés, i la de mantindre una estructura adequada de fons de finançament i de venciments en els seus actius, passius i compromisos a fi d'evitar potencials desequilibris o tensions de liquiditat que puguen danyar o posar en risc la situació financera de l'entitat.

c) Un límit màxim a la relació entre els recursos propis de l'entitat i el valor total de les seues exposicions als riscos derivats de la seua activitat.

Les obligacions previstes en les lletres b) i c) anteriors podran ser més estrictes en funció de la capacitat de cada entitat de crèdit per a obtindre recursos propis bàsics.»

Disposició addicional única. *Reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.*

S'introdueix en el Reial Decret Llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit un nou article 10 amb la redacció següent:

«Article 10. *Recapitalització d'entitats individuals.*

Excepcionalment, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària podrà també adquirir títols emesos per entitats individuals que, sense incórrer en les circumstàncies establides en l'article 6, necessiten, al parer del Banc d'Espanya, un reforçament dels seus recursos propis.

Les dites adquisicions es regiran pel que disposa l'article 9 d'este reial decret llei, i s'entendran condicionades a l'elaboració d'un pla de recapitalització, els objectius, mesures i compromisos del qual hauran de coincidir amb els previstos en el dit article respecte dels plans d'integració. El citat pla haurà de ser aprovat pel Banc d'Espanya, que valorarà especialment la capacitat de l'entitat per a aconseguir els citats objectius sense necessitat d'abordar un procés d'integració amb altres entitats.»

Disposició transitòria primera. *Règim transitori de les quotes participatives.*

1. En el termini de sis mesos a comptar de la data d'entrada en vigor del present reial decret llei, les caixes d'estalvis que hagen emés quotes participatives amb anterioritat hauran de presentar a aprovació del Banc d'Espanya un pla específic de manteniment, adaptació, canvi o, si és el cas, amortització d'estes.

2. Des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei i en els termes establits que s'hi estableixen i en el corresponent fullet d'emissió, les caixes d'estalvis podran emetre quotes participatives i incorporar als seus òrgans de govern actuals, si és el cas, els nous representants dels quotapartípics.

Disposició transitòria segona. *Adaptació de la legislació de les comunitats autònomes en matèria de caixes d'estalvis.*

En el termini de sis mesos, les comunitats autònomes adaptaran la seua legislació sobre caixes d'estalvis al que disposa este reial decret llei.

Disposició transitòria tercera. *Adaptació dels estatuts de les caixes d'estalvis.*

En el termini màxim de tres mesos a comptar de la publicació del desplegament legislatiu per les comunitats autònomes de les normes bàsiques del present reial decret llei, i, en tot cas, dins del termini dels huit mesos des de la publicació d'este reial decret llei, les caixes d'estalvis procediran a l'adaptació dels seus estatuts i reglaments a les disposicions que s'hi contenen, i els elevarà al Ministeri d'Economia i Hisenda o a la comunitat autònoma respectiva per a la seua aprovació en el termini d'un mes.

Disposició transitòria quarta. *Constitució de nous òrgans de govern.*

La constitució de l'Assemblea General i dels altres òrgans de les caixes segons les normes contingudes en este reial decret llei es realitzarà dins dels dos mesos següents al de l'aprovació dels estatuts i reglaments de les caixes d'estalvis, sense perjudici del que preveu la disposició transitòria sexta.

Disposició transitòria cinquena. *Continuïtat d'actuals òrgans de govern.*

Fins que no s'haja produït la constitució de la nova Assemblea General d'acord amb el que preveu el present reial decret llei i sense perjudici del que preveu la disposició transitòria sexta, el govern, representació i administració de les caixes d'estalvis seguiran atribuïts als

seus actuals òrgans de govern, els quals, en conseqüència, adoptaran els acords necessaris per a la deguda execució i compliment de les normes contingudes en el present reial decret llei.

Disposició transitòria sexta. *Règim transitori per a determinats membres d'òrgans de govern.*

Els membres dels òrgans de govern que hagen de cessar en l'exercici del seu càrrec com a conseqüència del que disposa l'apartat tres de l'article 3 d'este reial decret llei ho faran quan concloga el mandat que tenen a l'entrada en vigor del present reial decret llei i, en tot cas, abans de transcorreguts tres anys des de la dita entrada en vigor, sense que, en cap cas, siga possible la seua renovació.

Disposició transitòria setima. *Còmput total del mandat en determinats supòsits.*

Per al còmput de total de mandats dels membres dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis es tindran en compte les normes següents:

a) Si s'ha ocupat el càrrec amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei i resulta novament elegit en la mateixa entitat, el còmput total del seu mandat no podrà superar en cap cas els dotze anys, tenint en compte el temps que haja exercit el càrrec amb anterioritat.

b) Si resulta elegit en una entitat resultant d'un procés de fusió qui haja ocupat el càrrec amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei en una de les entitats fusionades, podrà superar el límit de dotze anys computat d'acord amb la lletra anterior fins el compliment del seu primer mandat en l'entitat fusionada. En tot cas, als membres dels òrgans de govern que inicien mandat en les entitats fusionades se'ls aplicarà el que preveu l'apartat tres de l'article 3 d'este reial decret llei.

Disposició transitòria octava. *Règim transitori fiscal.*

1. El règim fiscal dels sistemes institucionals de protecció d'entitats de crèdit establert en esta norma serà així mateix aplicable als sistemes institucionals de protecció d'entitats de crèdit que es troben constituïts a la data seua d'entrada en vigor per les operacions i actes ja realitzats.

2. Als efectes de l'Impost sobre Societats, el règim fiscal establert en l'article 7 d'este reial decret llei serà aplicable en els períodes impositius en què s'hagen realitzat les corresponents operacions, amb independència que estes últimes s'hagueren realitzat en dates anteriors o posteriors a l'entrada en vigor de la dita norma.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la disposició addicional segona de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i el Text Refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, a fi de reforçar la transparència de les societats anònimes cotitzades i totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa el present reial decret llei.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

1. A excepció del títol V, el present reial decret llei es dicta de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.6.a, 11.a i 13.a de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

El títol V es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14.a de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat.

2. D'acord amb el que preveu la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvi, no tindran el caràcter de norma bàsica els preceptes d'esta llei que a continuació s'indiquen:

- a) L'apartat dos de l'article tres, en el qual es referix al nombre de membres de l'Assemblea General.
- b) L'apartat nou de l'article tres, en el qual es referix al nombre mínim i màxim de vocals del Consell d'Administració.
- c) L'apartat díhuit de l'article tres, pel que fa a l'edat de jubilació del director general.

3. Addicionalment, no tindrà el caràcter de norma bàsica l'article 12 de la Llei 31/1985 en la redacció donada per l'apartat huit de l'article tres d'este reial decret llei, excepte els paràgrafs primer, quart i quint quant al tractament de les quotes participatives. Així mateix, no tindrà el caràcter de norma bàsica l'apartat vint-i-u de l'article tres d'este reial decret llei, pel qual s'afig un nou article 27 ter a la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvi.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 9 de juliol de 2010.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta segona del Govern i ministra d'Economia i Hisenda,
ELENA SALGADO MÉNDEZ